

ת"פ 46492/10/18 - מדינת ישראל נגד ראוף זרבלייב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 46492-10-18 מדינת ישראל נ' זרבלייב

לפני כבוד השופט דנה אמיר

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם ראוף זרבלייב

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד ספיר חבר

ב"כ הנאשם - עו"ד שי גבאי

הנאשם

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, לאחר שמיעת עדות המתלון, בביצוע עבירת פציעה כשעברין מזוין לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

2. כמפורט בכתב האישום המתוקן, ביום 13.10.2018 בשעה 18:38 לערך, נכנס המתלון, אשר בינו לבין הנאשם לא התקיימה הכרות מוקדמת, ביחד עם אחר למסעדה שבבעלותו של הנאשם כשהוא בגילופין, ניגש לדלפק וביקש להתיישב במקום. מיד ובסמוך לכך ניגש הנאשם למתלון ולאחר וביקש כי יעזבו את המקום שכן המקום סגור ללקוחות. המתלון הרים קולו על הנאשם וקילל. הנאשם ליווה אותם אל מחוץ למסעדה. המתלון שהבחין באנשים היושבים במקום לא שעה לבקשת הנאשם, שב למסעדה והתיישב באחד משולחנות המקום למרות שהתבקש לעזוב. האחר ניסה לשכנע את המתלון מספר פעמים לעזוב את המקום והמתלון סרב. בהמשך לכך ניגש הנאשם אל המתלון ושב על בקשתו. המתלון נעמד מול הנאשם במרחק קצר לאחר שביקש ממנו הנאשם לעזוב, כאשר בין השניים התפתח שיח במהלכו ניצבו במרחק קצר האחד מול השני. אז תקף הנאשם את המתלון בכך שדחף אותו באמצעות ידיו. מיד ובסמוך, דחף המתלון את הנאשם באמצעות ידיו. אז אחז הנאשם בסכין אשר הייתה מונחת על שולחן סועדים סמוך ופצע את המתלון בחזהו בכך שדקרו באמצעות סכין וגרם לו פצע דקירה בחזה שמאל, כ-5 ס"מ מתחת לעצם הבריח, שנסגר על ידי סיכות בבית החולים.

3. בהמשך לכך, הפרידו נוכחים ששהו במקום בין הנאשם למתלון בכך שהוציאו את המתלון אל מחוץ

למסעדה, כאשר הנאשם דולק אחר המתלון ודוחף אותו. מיד ובסמוך שב המתלון אל המסעדה ותקף את הנאשם בכך שהכה בפניו באמצעות אגרופיו. כל אותה עת אחז הנאשם בסכין ופצע אותו בפניו. כתוצאה מהמתואר לעיל נגרם למתלון פצע בדמות חתך מדמם של 1.5 ס"מ בלחי שמאל. במעשיו המתוארים פצע הנאשם את המתלון שלא כדין כשהוא נושא נשק קר.

תסקירי שירות המבחן

4. על פי המפורט **בתסקיר הראשון** הנושא תאריך 22.12.2019 - הנאשם גרוש ואב לשני ילדים בגירים, מתגורר כיום עם בת זוגו ובתה. בשנת 2010 פתח עם שותף את המסעדה בה ביצע את העבירה, לאחרונה החל לדבריו בהליך פשיטת רגל כשבתוך כך מכר את חלקו במסעדה, ומזה חודשיים עובד במסעדה בחולון. הנאשם נעדר עבר פלילי ולדבריו בעברו שימוש בסמים ואלכוהול. מזה כ-15 שנים נקי משימוש בהם לדבריו ונעזר בקבוצות לעזרה עצמית לשם כך. לעניין זה נמסר כי בדיקת שתן שנערכה לנאשם נמצאה נקייה. הנאשם תאר את התנהלותו בעת ביצוע העבירה כתגובה לתחושת פחד ורצון להגן על יושבי המסעדה מפני המתלון שהיה נתון תחת השפעת אלכוהול, ולתפיסת הנאשם עלול היה לסכן את לקוחותיו. הנאשם הביע חרטה ובושה על מעשיו, מסר כי המקרה חריג להתנהלותו וכי אינו רואה באלימות פתרון לגיטימי, אולם התקשה באותה העת להפעיל שיקול דעת. על אף שביטא חרטה, התרשם שירות המבחן כי הנאשם מתקשה להתייחס באופן מעמיק לחומרת הפגיעה במתלון, והשליך את האחריות על עובדת היותו של המתלון תחת השפעת אלכוהול. שירות המבחן התרשם כי כיום הנאשם ממוקד בקשייו וצרכיו. פורט כי הנאשם הביע נכונות להשתלב בטיפול ייעודי בתחום האלימות. שירות המבחן התרשם כי לנאשם כוחות ויכולות וכי הוא עורך מאמצים לתפקוד תקין ברוב מישורי חייו, כשטרם מעצרו שמר על יציבות תעסוקתית וזוגית. לצד זאת התרשם שירות המבחן כי בעתות לחץ ומשבר מתקשה הנאשם להתמודד עם קשייו ולווסת את דחפיו האימפולסיביים, כפי שאף עלה מהתמכרותו לחומרים פסיכואקטיביים בעבר. להערכת שירות המבחן בבסיס ביצוע העבירה קושי של הנאשם להפעיל שיקול דעת ולהגיב באיפוק בסיטואציה בה חש תסכול וחוסר אונים.

5. שירות המבחן העריך כי הסיכון לאלימות בעתיד מצד נאשם נמוך, וכי חומרתה תהיה נמוכה. צוין כי בולט קושי בהבעת אמפתיה כלפי המתלון והבנת חומרת הפגיעה בו. במסגרת הערכת סיכויי השיקום התרשם שירות המבחן כי היציבות התעסוקתית לאורך שנים והקשרים התקינים עם משפחתו הגרעינית והמורחבת של הנאשם מהווים רשת תמיכה עבורו. כמו כן צוין שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן, והבעת רצון ומוטיבציה מילולית ראשונית להשתתף בקבוצה בתחום האלימות והשליטה בכעסים. שירות המבחן המליץ על הטלת צו מבחן למשך שנה במסגרתו ישולב הנאשם בטיפול בתחום האלימות, במטרה לבחון ולשפר יכולותיו לתקשורת מקדמית ומיומנויות לשליטה עצמית. לעניין העונש, נוכח הערכת הסיכון הנמוך, המליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית במסגרת עבודות שירות, אשר להערכת שירות המבחן תחיד לנאשם חומרת העבירה ותפחית סיכון להישנות התנהגות אלימה במצבו, וזאת לצד פיצוי כספי למתלון.

6. בדיון שהתקיים ביום 24.12.19 הצביע ב"כ הנאשם על כך שהגם המלצת התסקיר היא סופית, התרשם שירות המבחן מנזקקותו של הנאשם לטיפול והמליץ בין היתר על הטלת צו מבחן למשך שנה לשם שילובו לטיפול באלימות. בנסיבות אלה, ואף בשים לב לעמדת המאשימה לעונש, נעתרתי לבקשת ב"כ הנאשם לקבלת תסקיר משלים בעניינו של הנאשם לאחר שישולב בטיפול, על מנת שתמונה מלאה ביחס לשיקום הנאשם ו/או פוטנציאל השיקום תהיה

בפניי בעת מתן גזר הדין.

7. **בתסקיר השני** שהתקבל נושא תאריך 25.5.20, צוין כי הנאשם מבטא מצוקה לאור העובדה שנמצא בחל"ת עקב משבר הקורונה, הליך פשיטת רגל בו החל, חוסר הודאות, וחששו מסיום תוצאות ההליך הפלילי המתנהל נגדו. לצד זאת מסר הנאשם כי הוא ממשיך להיעזר בקבוצות לעזרה עצמית באופן קבוע וזוכה לתמיכתה של בת זוגו. להתרשמות שירות המבחן חוזר הנאשם על עמדתו כי ההתנהגות התוקפנית נגרמה מהיותו בלחץ, אך התנהגות זו חריגה להתנהלותו וכי אינו רואה בהתנהגות אלימה כפתרון לגיטימי לקשיים. שירות המבחן הדגיש כי הנאשם חזר על נכונותו להיעזר בטיפול במטרה לגבש מיומנויות להתנהגות מווסתת ושקולה, והתרשם כי כיום מבין הנאשם יותר מבעבר את השלכות התנהגותו האלימה וכן את הפגיעה במתלונן. שירות המבחן שב על המלצתו להטלת צו מבחן. צוין כי עיקר הקשר בתקופת הדחייה היה פרטני, וכי הנאשם טרם שולב בטיפול ייעודי לאלימות. עוד צוין כי בשל עבודה במתכונת מצומצמת בשירות המבחן עקב תקופת החירום, לא היה קשר עם הנאשם בחודשים האחרונים. שירות המבחן חזר על המלצתו העונשית.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

8. **ב"כ המאשימה** הפנה לערכים המוגנים בעבירה ולנסיבותיה. לטענתו, יש להחמיר בענישה לאור חלקו היחסי של הנאשם באירוע, תוך שהדגיש כי הנאשם הוא זה אשר יצר ראשון מגע עם המתלונן בכך שדחף אותו. בנוסף טען כי ברגע הדקירה לא היה הנאשם נתון תחת מתקפה כלשהי, ואף הפנה לסרטון שצולם על ידי מצלמות האבטחה (ת/6). לטענת ב"כ המאשימה, גם אם היה המתלונן שרוי בגילופין והיווה מטרד לנאשם, היה על הנאשם להתקשר למשטרה ולא להיכנס עמו לעימות, בוודאי שלא לדקרו, תוך שהפנה לפוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם מביצוע העבירה, למיקום הדקירה בחזהו של המתלונן, לנזק שנגרם למתלונן, ולכך שהנאשם המשיך לאחוז בסכין למשך כל האירוע. ב"כ המאשימה הפנה למפורט בתסקירי שירות המבחן, ובין היתר להתרשמות לפיה הנאשם מתקשה להתייחס באופן מעמיק לחומרת הפגיעה במתלונן והנזק שהסב לו, משליך את האחריות לביצוע העבירה על היות המתלונן תחת השפעת אלכוהול, מתקשה להפעיל שיקול דעת ולהגיב באיפוק, ומתקשה לגלות אמפתיה כלפיי המתלונן ולהבין את חומרת הפגיעה בו. כמו כן, הפנה לכך ששירות המבחן המליץ על שילוב הנאשם בטיפול בתחום האלימות, ולכך שלאור מצב החירום עקב משבר הקורונה הנאשם טרם שולב בטיפול, כשבשל מתכונת עבודה מצומצמת בשירות המבחן בתקופת משבר הקורונה אף לא היה קשר עמו בתקופה זו.

9. עתירת המאשימה היא לקביעת מתחם ענישה שבין 20 ל- 48 חודשי מאסר בפועל, ולמיקום הנאשם בתחתית מתחם הענישה אך לא ברצפתו, לצד מאסר על תנאי, קנס, פיצוי משמעותי למתלונן והתחייבות. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה לתמיכה בטיעונו.

10. **ב"כ הנאשם** הפנה לנסיבות שאופפות את ביצוע העבירה אותן לטענתו יש לשקול לקולא, הדגיש כי המתלונן היה בגילופין נכנס למסעדתו של הנאשם וסרב לעזוב את המקום, וכי הנאשם לא התקשר למשטרה אך בגלל בקשת חברו של המתלונן. בהקשר זה הפנה לסרטון ת/6 בו לטענתו ניתן לראות את הנאשם אוחז טלפון ואת חברו של המתלונן מבקש ממנו הזדמנות לשכנע את המתלונן לצאת מהמסעדה. לטענת הסנגור אף ניתן להבין מהסרטון כי הנאשם שרוי בלחץ וחווה אי נעימות מהיושבים האחרים ששהו במסעדה בעת האירוע. הסנגור הפנה לקומתו של

המתלונן ביחס לנאשם וטען כי התפתח ריב ביניהם, וכי לא הופרדו. בנוסף הדגיש לקולא כי הנאשם לא הצטייד בסכין מבעוד מועד, וכי לאחר אירוע הדקירה הולם המתלונן באגרופים בראשו של הנאשם, תוך שציין כי גם נגד המתלונן הוגש כתב אישום.

11. בראי המפורט, עתר הסנגור לקביעת מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר אותם ניתן לרצות בעבודות שירות ועד 15 או 18 חודשי מאסר בפועל. עתירת הסנגור היא למיקום עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה, תוך שהפנה להמלצת שירות המבחן, לפוטנציאל שיקומו של הנאשם, ולמפורט בתסקירים אודות הנאשם, ובין היתר לכך שהנאשם חש חרטה ובושה וכי המדובר במקרה חריג להתנהלותו ומסוכנותו נמוכה. עוד הפנה הסנגור לגילו של הנאשם, ולהעדרו של עבר פלילי. הסנגור טען כי הנאשם נטל אחריות לדקירה כבר בעת חקירתו, אך ביקש לנהל את ההליך שכן ביקש להציג את נסיבות האירוע. עוד ציין כי הנאשם נעצר בעקבות האירוע, והיה נתון תחת תנאים מגבילים משך תקופה ארוכה. אשר לרכיב הפיצוי, עתר הסנגור להתחשבות במצבו הכלכלי של הנאשם וכי הפיצוי ייגזר גם מתרומתו של המתלונן לאירוע, ובשים לב לכך שגם נגד המתלונן הוגש כתב אישום וכנראה שיהיה עליו לפצות את הנאשם. כמו כן עתר לקביעת קנס סמלי.

דברי הנאשם

12. לדברי הנאשם הוא נוטל אחריות על מעשיו, ופירט אודות הקשיים הרבים שחווה מאז. לדבריו, המתלונן הרס את עסקו, אותו בנה משך 9 שנים, וכיום נותר ללא כל. הנאשם הבהיר כי אינו מאשים את המתלונן, והוא מצטער על כך שלא התקשר למשטרה בעת האירוע, הביע הסכמתו ורצונו לשתף פעולה עם שירות המבחן במסגרת צו המבחן, ואף ציין כי הוא מוכן להגיע לשירות מבחן ולטיפול בכל מקום עליו יורה שירות המבחן.

מתחם העונש ההולם

13. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקרון ההלימה. במסגרת קביעה זו יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה. הערכים המוגנים אשר נפגעו מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם הוא ערך שלמות הגוף והנפש והאוטונומיה של אדם על גופו. פציעת אדם בנשק קר מסכנת ערכים מוגנים אלה באופן ממשי, ועניין זה בא לידי ביטוי בעונש המקסימלי לצד העבירה המדגיש את חומרתה (ת"פ (ת"א) 21194-05-14 **מדינת ישראל נ' מרעב** (29.1.2019)). בית המשפט העליון שב וקבע כי בעבירה הנדונה יש לנקוט ביד קשה, וראוי להעדיף שיקולים של הרתעה כללית והגנה על שלום הציבור על פני נסיבות אישיות. ראו ע"פ 6260/05 **חדרה נ' מדינת ישראל** (23.02.2006):

"שוב ושוב, נתקלים אנו במקרים בהם נעשה שימוש בסכינים או בנשק קר אחר ולפעמים אף בנשק חם לשם יישוב סכסוכים, ולעיתים מדובר בסכסוכים שוליים ופעוטים ביותר. בשל ריבויים של מקרים אלה, אין מנוס אלא לנקוט גישה מחמירה, לפיה ניתן משקל עודף לשיקולים כללים על פני שיקולים אינדיבידואליים".

14. **בעת בחינת נסיבות ביצוע העבירה, יש לתת את הדעת לחומרה הרבה שבדקירת המתלונן בסכין על**

ידי הנאשם, למיקום הדקירה בחזהו, ולפוטנציאל הנזק האדיר והחמור במקרה דנן. עוד יש לתת את הדעת לנזק הממשי אשר נגרם למתלונן הלכה למעשה, בדמות חתך בעומק 5 ס"מ מתחת לעצם הבריה משמאל, אשר נסגר בסיכות (ע/ת2). בנוסף, חתך על לחיו אשר הודבק (ע/ת1), ואשר נגרם כאשר שב המתלונן למסעדה לאחר שנדקר בחזהו על ידי הנאשם ותקף את הנאשם באגרופיו, כשבאותה העת אחז הנאשם בסכין בידו (לציין כי לנאשם יוחסה עבירת פציעה אחת בכתב האישום ולא נטען כי הפצע בלחיו של המתלונן נבע מדקירה מכוונת על ידי הנאשם או כי הניף את הסכין לעבר המתלונן - ראו כתב האישום המתוקן). לצד זאת ובאופן ממתן במידת מה, יש לתת את הדעת לכך שאין המדובר בביצוע העבירה תוך תכנון מוקדם על ידי הנאשם, ואף לא במי שהצטייד בסכין מבעוד מועד, נשא אותה על גופו (ולו לצרכי הגנה עצמית) והשתמש בה, גם אם באופן ספונטני (ראו והבחינו ע"פ 7682/18 **עלקם נ' מדינת ישראל** (4.4.2019)).

15. בנוסף, יש לשקול את נסיבות האירוע בכללותו, מהן ניתן ללמוד גם על חלקו של המתלונן באירוע. כך, מהנסיבות המפורטות בכתב האישום שחלקן אף נחזות בסרטון ת/6 ומוסכמות על הצדדים, עולה כי המתלונן שהיה בגילופין נכנס למסעדתו של הנאשם, וסרב לעזוב כשהתבקש לעשות כן מספר פעמים על ידי הנאשם, הרים קולו על הנאשם וקילל. המתלונן אף שב למסעדה לאחר שלושה חוצה על ידי הנאשם וסרב לעזוב את המקום, למרות שהתבקש על ידי הנאשם ולמרות שחברו שהיה עמו ניסה לשכנע אותו לעזוב. מהמפורט עולה כי הנאשם לא נקט בדרך של אלימות מהרגע הראשון, ואף לא לאחר שהרים המתלונן את קולו וקילל אותו, וניסה להוציא את המתלונן ממסעדתו בדרכי שלום. גם אם יש באמור כדי למתן במידת מה את הנסיבות, מובן שאין בכך כדי להצדיק את ביצוע העבירה על ידי הנאשם כשכטענת המאשימה, לא יכול להיות חולק כי הנאשם יכול היה להימנע מהמעשה, גם אם סרב המתלונן לעזוב את המסעדה ושב אליה, ולפנות למשטרה (גם אם התבקש שלא לעשות כן על ידי חברו של המתלונן) - אך הוא לא פעל כאמור.

16. כפי שעולה מעובדות כתב האישום המתוקן ומסרטון ת/6, לאחר שסירב המתלונן לעזוב את המסעדה, דחפו הנאשם והמתלונן אחד את השני בדחיפות הדדיות (כשלחומרה יש לציין כי הנאשם הוא הראשון מבין השניים שנקט באלימות ודחף), מיד לאחר שדחף המתלונן בחזרה את הנאשם, נטל הנאשם את הסכין משולחן לצדו עמד, באקט שנחזה כספונטני, ודקר את המתלונן. נתתי דעתי לטענת ב"כ המאשימה לנסיבה מחמירה בכך שהנאשם דקר את המתלונן הגם שחברו של המתלונן חצץ ביניהם באותה העת, כך שלא היה נתון תחת מתקפה, אך לא מצאתי לקבלה. יש לזכור כי הצדדים הגיעו לנוסח מוסכם של כתב אישום מתוקן אשר שימש בסיס להודיית הנאשם. עובדה זו לפיה חברו של המתלונן חצץ בין הנאשם למתלונן בעת שדקר הנאשם את המתלונן לא צוינה בו. הגם שהצדדים הסכימו כי ניתן יהיה להפנות לסרטון ת/6 במסגרת הטיעון לעונש, הוסכם ביניהם מפורשות כי העובדות לגביהן יטענו הצדדים לעונש הן העובדות בכתב האישום המתוקן (עמ' 23 ש' 10-11 לפרו'). בנסיבות אלה, אינני מוצאת ליתן משקל לאותה נסיבה מחמירה נטענת.

17. בעת בחינת הנסיבות, נתתי דעתי לכך שגם לאחר הדקירה דלק הנאשם אחרי המתלונן ודחף אותו בעת שהוצא החוצה, לצד זאת לכך שהמתלונן שב וחזר למסעדה, תקף את הנאשם והכה בו בפניו באגרופיו (אז אף פצע אותו בפניו הנאשם אשר אחז בסכין). בהקשר זה יש לשוב ולציין שלא נטען כי הנאשם הניף את הסכין לעבר המתלונן באותה עת (עובדה שנמחקה מכתב האישום המתוקן) בעת שהמתלונן תקף אותו. עוד נתתי דעתי לכך שגם כנגד המתלונן הוגש כתב אישום בגין התנהלותו באירוע. מבלי למעט מחומרת מעשי הנאשם, הנזק שגרם במעשיו למתלונן

ופוטנציאל הנזק החמור לצד המעשה, בראי הנסיבות כולן ובכללן תרומת המתלון לאירוע, מצאתי לקבוע כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים ממעשי הנאשם היא ברף הבינוני.

18. **אשר למדיניות הענישה הנוהגת**, לא יכול להיות חולק כי על פי ההלכה הפסוקה נקבעה ענישה מחמירה לצד העבירה דנן. ראו לשם הדוגמא, כפי שהפנתה המאשימה, ע"פ 5200/16 **כבוב נ' מדינת ישראל** (3.11.2016), שהגם שנסיבותיו חמורות מאלה שבעניינו, וכוללות אף תכנון מוקדם, ההפניה לפסיקה והאמירה הנורמטיבית שם רלבנטית לעניינו. ראו גם את פסיקה אליה הפנה בית המשפט בת"פ (אילת) 36495-08-13 **מדינת ישראל נ' נ' נ'** (19.5.2014) אליו הפנתה המאשימה. ברי כי בדרך כלל נגזרים על מבצעי עבירות מהסוג הנדון עונשי מאסר קונקרטיים, בדרך כלל מאחורי סורג ובריא, לצד ענישה נלווית. לצד האמור, מבחינת מתחמי הענישה שנקבעו במקרים דומים, ומשך עונשי המאסר שנגזרו, ניתן ללמוד כי קיימים מקרים בדרגת חומרה דומה לזו שבעניינו, ואף כזו בה פעל הנאשם תוך תכנון, בהם נקבעה תחתית מתחם הענישה על 9 חודשי מאסר. כמו כן, וחרף הכלל לפיו בדרך כלל עונשם של נאשמים בביצוע העבירה דנן הוא למאסר מאחורי סורג ובריא, ניתן ללמוד על מקרים בהם נגזרו על נאשמים אף עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. ראו והשוו:

· רע"פ 5655/13 **עמרם נ' מדינת ישראל** (18.7.2017) - שם הורשע המבקש בבית משפט השלום על יסוד הודאתו בעבירה של חבלה או פציעה כשעברין נושא נשק קר. המתלון הציע למבקש לשתות עמו משקה אלכוהול ובתגובה לכך תקף אותו המבקש וחבט בראשו באמצעות בקבוק המשקה כך שהבקבוק נשבר על ראשו, לאחר מכן הטיח את הבקבוק השבור בפני המתלון, וגרם לו לחתך עמוק של כ-10 ס"מ בפניו. בית משפט השלום קבע מתחם שבין 6 ל-12 חודשי מאסר וגזר על המבקש 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, העמיד את מתחם העונש על 9 חודשי מאסר ועד 2 שנות מאסר וגזר על הנאשם שנת מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית משפט העליון נדחתה.

לציון כי מקרה זה חמור מעניינו ושונה בנסיבותיו, בו דובר במי ששבר בקבוק זכוכית על ראשו של המתלון והמשיך ודקר אותו עם שברי הבקבוק, כשלדבריי בית המשפט, גם אם תחילת האירוע לא תוכננה, המשכו היה מתוכנן. בעניין זה אף הפנה בית המשפט העליון לפסיקה, וציון כי עיון בה מלמד על ענישה מגוונת שניתן למצוא בה גם ענישה בדרך של מאסר לריצוי בעבודות שירות (רע"פ 3804/08 **מאירס נ' מדינת ישראל** (23.8.2008), ע"פ 5641/09 **דניס נ' מדינת ישראל** (22.3.2010), ע"פ 2849/13 **מדינת ישראל נ' טגבה** (13.8.2013)).

· רע"פ 2781/15 **מחאמיד נ' מדינת ישראל** (27.04.2015) - שם הורשע המבקש על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירה של פציעה בנסיבות מחמירות. המבקש גר יחד עם המתלון ושניים נוספים. לאחר שביקש המתלון, פעמיים, מהמבקש ומהשניים הנוספים שיהיו בשקט על מנת שיוכל ללמוד, לקח המבקש סכין מטבח ורץ אל חדר המתלון והחל לצעוק ולדחוף אותו, כשהמתלון דחף אותו בתגובה בחזרה. או אז, הכה המבקש את המתלון ודקר אותו בראשו מאחור באמצעות סכין. השניים הנוספים ניסו להפריד, וכשהמתלון ניסה להתקשר למד"א, המבקש לקח מידו את המכשיר הסלולרי וסגר את דלת החדר. כתוצאה ממעשי המבקש נגרם למתלון חתך של 7 ס"מ. בית משפט השלום קבע מתחם הענישה בין מאסר שירות בעבודות שירות ובין 12 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר שירות בעבודות שירות. במסגרת ערעור לבית המשפט המחוזי, התקבל ערעור המשיבה ועונשו של המבקש הועמד על 8 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הערעור בבית המשפט העליון נדחה.

· עפ"ג (ת"א) 10179-03-19 **מרעב נ' מדינת ישראל** (24.6.2019) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של חבלה כשהעברין מזוין ותקיפה. המערער נכנס לחנות לממכר משקאות וביקש מבעליה לקנות וודקה וסיגריות בהקפה. משסרב הנפגע, גידף אותו המערער, והנפגע יצא מאחורי הדלפק כדי למנוע ממנו מגע עם הסחורה שהייתה מונחת על הדלפק. המערער אחז בחולצתו של הנפגע, השניים החלו להיאבק ונפלו ארצה, כשהמערער מכה את הנפגע בראשו ובחזהו. משנוכח המערער לדעת כי לא יכניע את הנפגע, ברח מהמקום. המערער שב לחנות והחל קלל את הנפגע ולהתגרות בו, והנפגע יצא מאחורי דלפקו כדי לסלק את המערער מחנותו. המערער ניסה להכות את הנפגע, אך זה תפס את ידו. המערער קרב לגרונו של הנפגע את ידו, בה אחז סכין, אך הנפגע תפס את ידו של המערער ונחתך חתך עמוק בכף ידו הימנית מהסכין. לאחר מכן, במהלך מאבק שהתפתח בין השניים, דקה המערער בסכינו את הנפגע, בירכו השמאלית. בית המשפט השלום קבע כי מתחם הענישה נע בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל, וגזר על המערער 9 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה.

· ת"פ (ת"א) 54202-02-16 **מדינת ישראל נ' מזרחי** (18.7.2017) - שם הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירות פציעה כשעברין מזוין ואיומים. בעקבות ויכוח שהתגלע בין הנאשם שהיה מנהל מועדון בתל אביב ובין המתלונן החלה תגרה, במהלכה הוציא הנאשם מהמועדון סכין וגרם לחתכים בפניו, סנטרו וצווארו של המתלונן. כמו כן, לאחר שאחר שנכח במקום נטל את הסכין מהנאשם הוא חלץ את חגורתו והכה במתלונן השני כך שאבזם הברזל פגע בפניו וגרם לו לשריטה מדממת. בית המשפט קבע את מתחם העונש בין 6 ובין 18 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

· ת"פ (כ"ס) 15558-12-13 **מדינת ישראל שלוחת תביעות כפר סבא נ' יאסין** (29.3.2015) - שם הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירות של פציעה כשעברין מזוין, איומים והחזקת סכין למטרה לא כשרה. בין הנאשם למתלונן היה סכסוך כספי על רקע שותפות עסקית קודמת. הנאשם הגיע לבית קפה שם פגש את המתלונן, שלף סכין יפנית מכיסו והחל לתקוף את המתלונן באמצעות ידיו והסכין בכל חלקי גופו של המתלונן ואף היכה את המתלונן באגרופים בראשו. המתלונן הצליח לברוח לצד השני של בית הקפה בעוד הנאשם מקלל ומאיים עליו בפגיעה. לנאשם נגרמו חבלות בכל חלקי גופו, המטומות בראשו פצעי חתכים בגבו. בהמשך, הוסיף הנאשם ובמהלך חקירתו השמיע דברי איום כלפי פגיעה בגופו של המתלונן בפני השוטרת. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 7 ובין 18 חודשי מאסר לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן וגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל. ערעור על גזר הדין נדחה (עפ"ג (מרכז) 14568-04-15 **יאסין נ' מדינת ישראל** (1.11.2015)).

19. בראי המפורט לעיל, ובכלל זאת נסיבות ביצוע העבירה, הערכים המוגנים בעבירה, מידת הפגיעה בהם והענישה הנוהגת, מצאתי להעמיד את מתחם העונש ההולם במקרה זה בין 9 חודשי מאסר (שבנסיבות מתאימות ניתן לרצות בעבודות שירות) ועד 28 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, קנס, פיצוי למתלונן והתחייבות.

גזירת העונש בתוך המתחם

20. במקרה דנן לא מתקיימות נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם הענישה לקולא או לחומרה. הנאשם, יליד 1969, נעדר כל עבר פלילי, נטל אחריות על מעשיו והודה בביצוע העבירה במהלך ניהול המשפט. לדבריי הסנגור כבר בשלב החקירה לא הכחיש שדקר את המתלונן. משפטו של הנאשם התנהל בחלקו, לדבריי הסנגור על מנת להציג את

הנסיבות ברקע העבירה. במהלך ניהול ההוכחות ולאחר שתוקן כתב האישום, הודה הנאשם כאמור ונשלח לקבלת תסקיר לעונש. חיסכון הזמן השיפוטי ונטילת האחריות בעצם ההודאה יזקפו לזכות הנאשם, וכך גם העדרו של עבר פלילי לנאשם בגילו, המלמד כי אין המדובר במי שבחר באלימות כבדרך חיים. בהקשר זה חשוב לציין שזו גם התרשמות שירות המבחן, אשר לאחר בחינת מאפייניו של הנאשם העריך היא כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצד הנאשם נמוך, וחומרת האלימות צפויה להיות גם היא נמוכה ככל שתישנה.

21. בעניינו של הנאשם התקבלו שני תסקירים לעונש אשר פורטו לעיל בהרחבה. על פי התסקירים הנאשם הביע חרטה ובושה על מעשיו באירוע, ורואה בו מקרה חריג להתנהלותו. אמנם, על פי התסקיר הראשון התקשה הנאשם להתייחס באופן מעמיק לחומרת הפגיעה במתלונן, והשליך את האחריות על עובדת היותו של המתלונן תחת השפעת אלכוהול, אך להתרשמות שירות המבחן בתסקיר השני, כיום מבין הנאשם יותר מבעבר את השלכות התנהגותו האלימה ואת הפגיעה שגרם. שירות המבחן התרשם כי לנאשם כוחות ויכולות, וכי הוא עורך מאמצים לתפקוד תקין ברוב מישורי חייו, לאחר שאף נגמל משימוש בחומרים פסיכואקטיביים בעבר כדבריו, וטרם מעצרו שמר על יציבות תעסוקתית וזוגית. לצד זאת התרשם שירות המבחן כי בעתות לחץ ומשבר, מתקשה הנאשם להתמודד עם קשייו ולווסת את דחפיו האימפולסיביים. להערכת שירות המבחן, בבסיס ביצוע העבירה קושי של הנאשם להפעיל שיקול דעת ולהגיב באיפוק בסיטואציה בה חש תסכול וחוסר אונים. שירות המבחן ציין את המוטיבציה הראשונית שהביע הנאשם להשתלב בקבוצה בתחום האלימות והשלטה בכעסים, והמליץ על השתתפות עונש של מאסר בעבודות שירות על הנאשם, לצד צו מבחן למשך שנה לשם שילובו בטיפול, וענישה נלווית.

22. הגם שהוזמן תסקיר משלים ודין הטיעונים לעונש נדחה על מנת לבחון את מידת רצינותו של הנאשם להשתלב בטיפול ופוטנציאל שיקומו, בשל תקופת החירום בעקבות התפשטות נגיף הקורונה לא שולב הנאשם עד עתה בטיפול. יחד עם זאת, בתסקיר השני ציין שירות המבחן כי הנאשם חזר על נכונותו להיעזר בטיפול במטרה לגבש מיומנויות להתנהגות מווסתת ושקולה, וההתרשמות היא כאמור שכיום מבין הנאשם יותר מבעבר את השלכות התנהגותו האלימה ואת הפגיעה במתלונן. בנוסף פורט כי הנאשם שמר על קשר עם שירות המבחן. הסנגור אמנם עתר לדחייה נוספת של הדיון לשם שילוב הנאשם בטיפול, אולם להשקפתי, רצינותו של הנאשם ברורה כיום על פני הדברים, ומשכך ולאור המלצת התסקיר הסופית, לא מצאתי צורך בדחייה נוספת של הדיון, הכל כמפורט בהחלטתי מיום 27.5.2020.

23. על פי התסקירים וכפי שעלה אף מפי הנאשם והסנגור בעת הטיעון לעונש, הנאשם חווה משבר קשה בעקבות ביצוע העבירה, והקושי עמו הוא מתמודד עד היום ניכר בדבריו בעת הטיעון לעונש. כך, לדברי הנאשם, רישיון העסק של המסעדה בוטל, הנאשם סגר את המסעדה והחל לעבוד כשכיר, ובעקבות משבר נגיף הקורונה אף הוצא לחל"ת. הנאשם נמצא בהליך פשיטת רגל וחי בחשש מתוצאות ההליך דנן. לצד האמור, ולמרות הקושי, ניתן להתרשם מנכונות הנאשם להשתקם ולנהל אורח חיים נורמטיבי, שכן שמר על קשר עם שירות המבחן עד אשר החל שירות המבחן לעבוד במתכונת מצומצמת, ואף המשיך להשתתף בקבוצות התמיכה בהם משתתף לדבריו מזה שנים רבות.

24. כלל נסיבותיו של הנאשם המפורטות לעיל מצדיקות את מיקומו של הנאשם בתחתית מתחם עונש המאסר אשר נקבע וכך אני קובעת. אינני מוצאת כי נסיבותיו הן כאלה אשר צריכות להביא לקביעת עונשו של הנאשם בתחתית המתחם אך לא ברצפתו כעתירת המאשימה. אבהיר כי להתרשמותי, גם אם משליך הנאשם חלק מהאחריות לאירוע בכללותו על המתלונן (אשר כזכור גם נגדו הוגש כתב אישום), הנאשם נוטל אחריות מלאה לדקירת המתלונן

ומביע חרטה על כך.

25. משאלה הם פני הדברים, ומשעונש המאסר שנקבע בתחתית מתחם הענישה הוא בן 9 חודשים, נותר לבחון האם ראוי לאמץ במקרה זה את המלצת שירות המבחן ועתירת הסנגור ולגזור את עונשו של הנאשם לריצוי בעבודות שירות, או שמא יש לקבוע כי על הנאשם לרצות את עונש המאסר שייגזר עליו מאחורי סורג ובריח, בראי חשיבות ההרתעה בעבירה זו ובכורתה על פני נסיבות אישיות.

26. בעת החלטה, נתתי דעת לכך שחרף הכלל לפיו דינם של מבצעי העבירה הנדונה הוא מאחורי סורג ובריח, כפי שהודגם במסגרת סקירת הפסיקה שלעיל, קיימים מקרים בהם נגזרו על מבצעי העבירה עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, אף למשך 6 חודשים, ועוד טרם כניסתו לתוקף של תיקון 133 לחוק העונשין אשר האריך את תקופת המאסר אותה ניתן לרצות בעבודות שירות ל-9 חודשים במסגרת הוראת שעה למשך שנתיים. עוד יש לזכור כי תחולת תיקון 133 אינו מוגבלת לסוגי עבירה מסוימים והעבירה הנדונה לא הוחרגה ממנה.

27. בנוסף, במקרה הנדון, בשים לב למאפייניו של הנאשם, להתמכרותו לחומרים פסיכואקטיביים בעבר ממנה נגמל, ולכך שמעולם לא ריצה עונש של מאסר, קיים אף חשש כי השתת עונש של מאסר מאחורי סורג ובריח עליו, עלולה להביא להתדרדרותו שאף לא תשרת את האינטרס הציבורי גם במובנו הרחב. מובן כי ניתן לטעון טענה זו במקרים רבים בהם נאשם נדרש לראשונה לרצות עונש מאסר ובאופן כללי, לא די בטענה מסוג זה, ואין בה למנוע מהשתת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח כשזה העונש הראוי והמתחייב. יחד עם זאת, בנסיבות המקרה ובראי המלצת שירות המבחן שאמנם אינה מחייבת את בית המשפט, אך מלמדת על נכונותו של הנאשם להשתלב בטיפול ונזקקותו לטיפול, יש מקום ליתן משקל מסוים גם לכך. (ראו בקשר לשיקולי ענישה דו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים - דין וחשבון בראשות כב' השופטת דורנר שפורסם בנובמבר 2015 (ס' III (ד), עמ' 26).

28. לבסוף, בעת קבלת ההחלטה, נתתי משקל גם לתקופה בה היה הנאשם נתון במעצר (בין ה- 14.10.2018 ועד 19.10.2018), ולתקופה הארוכה בה היה נתון תחת תנאים מגבילים, תחילה במעצר בית (בין ה- 19.10.2018 ועד 16.1.2019) ולאחריה במעצר אדם (בין ה- 16.1.2019 ועד 16.7.2019) ולקושי הכרוך בכך.

29. בראי כלל המפורט לעיל, ומבלי למעט כלל מחומרת העבירה אותה ביצע הנאשם והצורך בענישה קונקרטית ומשמעותית בהתאם לעיקרון ההלימה ועל פי הפסיקה, ומחשיבות ההרתעה ובכורתה על פני נסיבות אישיות בסוג זה של עבירות, מצאתי כי נכון במקרה זה על נסיבותיו להשית על הנאשם ענישה קונקרטית שיש לצידה פוטנציאל שיקומי, ולהורות שעונש המאסר שייגזר על הנאשם ירוצה בעבודות שירות, לצד צו מבחן, מאסר על תנאי מרתיע, קנס ופיצוי למתלונן. גובה הפיצוי יקבע כמקובל, על דרך האומדן ובשים לב לפגיעה הברורה במתלונן. כידוע, אין משמעות למצבו הכלכלי של הנאשם בעת קביעת גובה הפיצוי.

30. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות-דעת הממונה על

עבודות השירות בבית אבות בולגרי, רח' האם 8, ראשון לציון. הנאשם יתייצב במפקדת מחוז מרכז ביום 14.6.20 שעה 8:00 לתחילת ריצוי עונשו. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בתנאי עבודות השירות.

ב. מאסר על תנאי למשך 10 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור את העבירה בה הורשע.

ג. מאסר על תנאי למשך 7 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור כל עבירת אלימות למעט איומים.

ד. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת איומים ועבירה של החזקת סכין או אגרופן של למטרה כשרה.

ה. קנס בסך 800 ₪, או 21 ימי מאסר תמורתו, בשים לב למצבו הכלכלי של הנאשם ולפיצוי שיגזר. סכום הקנס יקוזז מסכום הפיקדון הקיים בתיק המ"ת (מ"ת 46495-10-18), בכפוף לכל מניעה על פי דין.

ו. הנאשם יצהיר על התחייבותו בסך 2,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירה בה הורשע.

פיצוי למתלונן בסך 3,000 ₪. סכום הקנס יקוזז מסכום הפיקדון הקיים בתיק המ"ת (מ"ת 46495-10-18), בכפוף לכל מניעה על פי דין. פרטי המתלונן ימסרו למזכירות על-ידי המאשימה.

יתרת הפיקדון תושב לנאשם, בכפוף לכל מניעה על פי דין.

ז. ניתן בזאת צו מבחן למשך שנה מהיום. הנאשם מוזהר שאם לא ימלא אחר הצו מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת, יהיה צפוי לעונש על העבירה שבגללה ניתן הצו. שירות המבחן יגיש לבית המשפט דו"ח ביניים בתום ששת חודשי המבחן הראשונים.

ח. ניתן צו כללי למוצגים, לשיקול דעת קצין משטרה.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

ניתן היום, ט"ו סיוון תש"פ, 07 יוני 2020, במעמד הצדדים.